

Oponentský posudek na magisterskou diplomovou práci

Autorka práce: Bc. Karolína Melichová

Název práce: Systémy elektronických žákovských knížek z pohledu učitelů

Hodnotící tabulka:

Aspekty práce	Vysvětlení	Možné hodnocení
metodologie a věcné zpracování tématu	<i>Viz komentář pod tabulkou.</i>	20 bodů
přínos a novost práce	<i>Práce navazuje na předchozí výzkumy i diplomové práce realizované na jiných fakultách. Chybí zřetelnější kotvení k oboru.</i>	13 bodů
citování, korektnost citování, využití inf. zdrojů	<i>V tomto ohledu nemám k předloženému textu žádné kritické připomínky. Snad jen u vymezování pojmů by bylo možné pracovat s náročnějšími zdroji než je TDKIV. Jinak oceňuji zřetelný myšlenkový přesah do zahraničí.</i>	15 bodů
slohové zpracování	<i>Text je čtivý, srozumitelný. Je otázka, zda přímé citace v teoretické části práce jsou adekvátně dlouhé.</i>	14 bodů
gramatika textu	<i>Pravopisné chyby jsem v textu nenašel, nemám zde proto připomínek</i>	5 bodů
CELKEM		67 bodů – Velmi dobře

Podrobnější komentář k práci:

Předložený text je psaný čtivou srozumitelnou formou, má logické členění a je možné říci, že autorka má poměrně dobrý přehled o Finském, ale i o dalších edukačních systémech. To se pozitivně projevuje na výsledcích studie. Délka práce je přiměřená, typografická kvalita by mohla být lepší – vizuálně nejsou kvalitně udělané tabulky, grafy a některé odstavce mezi sebou mají prázdný řádek. Citační norma je provedená řádně, zdroje jsou rozmanité, přiměřeně zastupující jednotlivé oblasti publikování o tématu.

Přesto si dovoluji několik kritických poznámek, postupně k teoretické a praktické (ve skutečnosti empirické) části textu:

- Autorka text často píše „pro sebe“, vysvětluje naprosté základy a často ze zdrojů, které jsou pro magisterskou práci obtížně obhajtelné, například str. 27 je více pracovním výpiskem než seriózní prací se zdroji. Tento problém se opakuje v úvodu k praktické části (str. 49-50), kde jsou tvrzení zcela zřejmá, spíše z příruček, jakoby se autorka musela ubezpečovat, že ví, co chce dělat. Podobně například na str. 21: „Vstup do

systemu je možný prostřednictvím osobního počítače či chytrého zařízení (smartphone, tablet) s internetovou konektivitou.“

- Autorka zvláště pracuje s pojmem školství – například ve větě „pomohly poznatky z výzkumu Viktorové a Smetáčkové (2014), který proběhl v českém školství“ by pravděpodobně roditelé mluvčí toto slovo nepoužil.
- Autorka někdy pracuje se zdroji, které již nejsou relevantní, protože téma jako takové se rychle vyvíjí (str. 40, 31, 28 a především 22, který je evidentně již zcela nepoužitelný).
- Za problematiku považují nešikovné zpracování tématu gramotností (s. 35-36), protože ve výzkumné části s ním autorka pracuje podstatně sevěřeněji.
- Práce jen náznakově využívá potenciál vztahu ŽK k informační vědě, ať již v rovině organizace informací, ale především analýzy struktury interakcí ve vztahu k různým mediálním formám. V této oblasti je práce velice konzervativní, fixována jakoby na vlastní autorčinu zkušenost, nepracující dostatečně s invenčním přístupem.

Výzkumná část:

- Hypotézy H6-H9 jsou zjevně chybně postavené. H8 je pravdivá při letmém pohledu do systému (nelze využívat vše), H6 pracuje s vnímáním něčeho ve školství, což ale vůbec nekoresponduje s výzkumným vzorkem, H9 je nesmírně obtížně operacionalizovatelná a H7 se spekulativní.
- Škála hodnocení (str. 53) – proč je pětibodová? Nejde o učebnicový příklad toho, kde by sudý počet voleb byl vhodnější?
- Str. 54 – podle genderového zastoupení nelze vyvozovat nic o celé školní populaci. Spolu s daty na straně 55 je naopak na místě otázka po reprezentativnosti výzkumu.
- Str. 57 – vymezení počítačové gramotnosti je arbitrární, autorka vlastně H9 ošidila vhodným nastavením vstupu. Současně se naskýtá otázka, zda už výběr respondentů a elektronický formulář takto chápanou PG neohýbá tak, že výzkum činí omezeně reprezentativní.
- Obecně by bylo asi vhodné rozdělit prezentaci výsledků a ověřování hypotéz do dvou samostatných částí textu.
- Literatura je psaná jiným fontem než zbytek textu.
- Chybí širší, o literaturu opřené diskuse, byť zde mám velké porozumění proto, že takový krok není snadný.

Z výše uvedeného je zřejmé, že předložený text musel být pracný a náročný, sestavit a vyhodnotit dotazník také nebylo snadné a vzorek není zcela zanedbatelný. O to více mrzí některá problematická místa a práce, především volba hypotéz 6-9, u kterých bylo na první pohled zřejmé, že je nepůjde touto formou měřit.

Práci proto navrhuji přijmout k obhajobě a doporučuji její hodnocení stupněm 2 (velmi dobře).

RNDr. Michal Černý, Brno 25. 5. 2021